

78. Raamattuluento: Miten tullaan Jumalan lapseksi

Alkurukous: Jeesus Kristus, Elämän Lähde, ole nytkin mukanamme Henkesi kautta. Ohjaa meidät oikeaan ja totuuteen. Amen.

Aluksi

Ensimmäisillä luennoillani on käsitelty kysymystä siitä miten voidaan löytää tie Jumalan lapseksi, löytää usko Kristukseen, eli miten tullaan uskoviksi. Palaamme nyt uudelleen tähän aiheeseen. Tutkimme mitä Raamatun oma sana asiasta puhuu.

Miten tullaan Jumalan lapseksi?

Jumalan on asettanut ihmiseen Jumalkaipuun. Tietämättäänkin ihmisen sisin kaipaa yhteyttä Luojaansa. Monet ihmiset ovat sen tähden etsineet ja etsivät yhä vastausta, miten Jumala on löydettävissä. Näin on syntynyt myös monet pakanauskonnotkin koska oikeaa tietoa Jumalasta ei ole ollut.

Monet ovat löytäneet vastauksen Jumalan sanasta ja iloitsevat. Jumala on tehnyt aloitteen pelastaessaan ihmisen. Kaikki eivät ole silti löytäneet tietä. Monet tahtoisivat päästä taivaaseen mutta eivät voi. Miksi? Jeesus tietää sen. ”Ja joku kysyi häneltä: ”Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Niin hän sanoi heille: ”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.” (Luuk. 13:23,24). ”Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!” ” (Matt. 7:13,14).

Miksi portti on ahdas, miksi tie taivaaseen on niin kaita? Me ihmiset teemme niistä sellaisia. Jeesus kehottaakin etsimään ja kolkuttamaan, eli kilvoittelemaan oven ja tien löytämiseksi. Tämä on ihmisen tärkein tehtävä maan päällä. Kaikki muu on tähän nähden toisarvoista.

Pelastuksen tie on kuitenkin jo valmis. Jumala sen Jeesuksessa teki. Jeesus sai sen aikaan ja valmisti ristinkuolemallaan. Lunastaessaan ihmiskuntaa Jumala sälytti Poikansa päälle kaikki meidän syntimme. Hän tuomitsi sitten Poikansa kuolemaan syntiemme tähden. Jeesus oli sijaiskärsijä. Hänestä tuli tällöin Välimies ihmisen ja Jumalan välille. Jeesus on poistanut kaikki esteet päästäksemme Jumalan tuntemiseen. Erottava väliseinä on poissa. Kun Kristus kuoli ristillä, hän kuoli meidän tähtemme. Samalla syntimme kuoletettiin koska Jeesus Kristus vei ne ruumiissaan ristille ja kuolemaansa. Noustessaan ylös kuolleista, syntimme oli maksettu. Niitä ei ole enää estämässä pääsyämme Jumalan luo. Meistä on maksettu täysi hinta. Yksi syntiuhri riittää Jumalan edessä. Myös Jumalan pyhä laki jota kukaan ei ole Jeesusta lukuun ottamatta kyennyt täyttämään, naulittiin ristille. Kirjoitukset jotka olivat meitä vastaan, pyyhittiin pois. Velkakirja on mitätöity. Velkakirjassa lukee siis: Jeesuksen verellä maksettu. Kun Jeesus huusi ristillä: ”Se on täytetty”, lain vaatimukset tulivat

täytettyä, Samoin koko pelastustyö oli täytetty. Tie on valmis ja auki ihmisten löydettäväksi. Mutta miksi tuota tietä ei helpolla löydetä?

Liian moni ajattelee että Jumalan lapseksi pääseminen edellyttää jotakin ihmisen erityisominaisuutta. On oltava vaikka hyvä ja kunnollinen ihminen, jopa synnitön, että voisi päästä Jumalanlapsen asemaan. Ei, se ei ole niin. Nuo ajatukset eivät ole oikeita vastauksia tähän ongelmaan. Ne ovat vain vielä eksyksissä olevien ihmisten ajatuksia. Kunnollisen ja mielestään hyvän ihmisen on todellisuudessa kovin vaikeaa löytää tietä. Hän arvelee kelpaavansa Jumalalle, ainakin osin, myös omilla ansioillaan. Mutta me olemme kaikki samassa asemassa. Olemme kaikki itsessämme Jumalan kirkkautta vailla. Mitä tästä on sanottu? ”niin kuin kirjoitettu on: *”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtävääistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.”* (Room. 3:10–12). Ja Jumalan sanaa vastaan ei kannata väitellä. Jumalan lapseksi pääseminen on yksin Kristuksen ansioiden varassa. Muut keinot ovat tuomittuja. Pelastuksen on oltava armoa, yksin ja vain yksinomaan Jumalan armoa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo annetaan meille Golgatan ristien kautta. Pelastumme armosta. Ilman sitä hukutaan. Kaikki on siis lahjaa. Jumalan lapseksi pääseminen ei maksa mitään, joten sitä ei voi ostaa, ja siksi se on niin vaikeaa suorituksiin tottuneelle ihmiselle. Maksut on jo maksettu. Pelastuksen evankeliumi on ilmaislääke. Tuo lääke kertoo ennen kaikkea sen, mitä Jeesus Kristus on tehnyt puolestamme. Menolippu taivaaseen on jo ostettu kaikille. Se on vain vastaanotettava ja omistettava uskolla. Se on otettava vastaan lipunlunastaneen kädestä. Kun näin teemme, olemme ottaneet vastaan täyden armon ja täyden pelastuksen. Yksinkertainen kehoitus kuuluu nyt: ota tuo ansaitsematon lahja vastaan ja usko se. Ja sinä olet pelastuva. Ota ja omista.

Juutalaiset eivät ottaneet kansana Jeesusta vastaan ja jäivät siten sokeuteensa ja pelastuksesta osattomiksi. Mutta siellä oli yksittäisiä ihmisiä jotka näkivät Jeesuksessa Pelastajan ja ottivat lahjan vastaan. Apostoli Johannes todistaa tästä näin: *”Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.”* (Joh. 1:11,12).

Näin tullaan Jumalan lapsiksi. Vastaanottamalla Herra Jeesus Kristus, saadaan voima ja oikeus tulla Jumalan lapsiksi. Tulemme uskosta osallisiksi. *”Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle”* (Mark. 10:15).

Kun lapselle tarjotaan syntymäpäivälahjaa, hän ottaa sen ilolla vastaan. Kun lapselle kerrotaan miten tullaan Jumalan lapsiksi, lapsi ottaa sanan vastaan empimättä ja iloisesti. Aikuinen ihminen on jo niin pahoin synnin turmelema, että usein epäilee, ja jää ehkä ilman Jumalan lapsen oikeutta.

Kun olemme vastaanottaneet pelastukseen, olemme tulleet sovitetuiksi Jumalan edessä. Apostoli Paavali sanoo tästä asiasta näin: *”...kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi...”* (Room. 3:23–25). *”Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.”* (2. Kor. 5:20). *”Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuja Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen.”* (Room. 5:11).

Kun otamme vastaan Jumalan meille valmistaman pelastuksen, saamme samalla uskon lahjan. Näin Apostolien teoissa: *”sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla... Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme...”* (Ap. t. 15:9,11). Filipin vanginvartija joutui tämän suuren kysymyksen eteen Paavalin ja Silaksen edessä. *”Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: ”Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?” Niin he sanoivat: ”Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi.”* (Ap. t. 16: 30,31)

Kun otamme vastaan Jumalan lahjan, eli pelastuksen, teemme samalla parannuksen eli käännyimme pois entisestä elämästämme Jumalan puoleen. Jeesus varoittaa toisesta vaihtoehdosta: ”*mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte*” (Luuk. 13:1). Samoin: ”*Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen.*” (Luuk. 15:10). Vielä Paavalin sanat ateenalaisille: ”*Tällaista tietämättömyyttä Jumala on pitkään sietänyt, mutta nyt sen aika on ohi: hän vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen*” (Ap. t. 17:30). Ja Herra sanoo vielä: ”*Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. Ellet ole hereillä, minä tulen kuin varas, yllätän sinut hetkellä, jota et aavista.*” (Ilm. 3:3).

Kristuksen vastaanottaminen on siis kääntymistä Jumalan puoleen, Se tapahtuma on nimeltään myös parannus, eli kääntyminen. Luovumme siinä entisestä epäuskon maailmastamme.

Kasteesta on puhuttu näillä luennoilla jo monin tavoin. Tällä luennolla emme puhu paljoa tästä asiasta. Juuri kasteen kohdalla on valtavat oppierot kirkkojen ja eri seurakuntien välillä. Mutta kaste on lupauksen liitto. Siihen liittyy evankeliumin lupaus. Se on voimassa sen kohdalla jolla on usko Kristukseen.

Mutta seuraavassa on muutama sana ehtoollisesta. Ehtoollisen uskolla vastaanottaja saa siinä syntinsä anteeksi ja vahvistuu näin uskossa. Kun meillä on kaste ja usko Jumalan lupauksiin olemme siirtyneet kuolemasta elämään, olemme Jumalan lapsia. Meille kuuluu silloin ehtoollinen. ”*Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini". Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.*” (Matt. 26:26–28). Saamme uskoa ehtoollisessa kaikki syntimme anteeksi.

Molemmat näkyvät merkit, kaste ja ehtoollinen omistetaan uskomalla Kristukseen. Tätä nimitetään myös uskonvanhurskaudeksi. Eli olemme tulleet silloin Jumalan hyväksymiksi. Ehtoollisessa tulemme osallisiksi Kristuksen ruumiista kun syömme ehtoollisleipää. Se on ”totinen leipä”. Kun juomme viinin, olemme osalliset Kristuksen uhrivereen. Tämä on ”totinen juoma”. Se on annettu meille syntien anteeksiantamiseksi. Ehtoollinen on siis paljon enemmän kuin vain pelkkä Jeesuksen muistoateria. Kun uskomme nämä pyhät toimitukset omaksemme ja uskomme Kristukseen, olemme vapaat synnin tuottamasta tuomiosta. Olemme tulleet pelastuksesta osallisiksi. Sen loppu on iankaikkinen elämä.

”*Mutta ilman uskoa on mahdoton olla Jumalalle otollinen*” (Hepr. 11:6). Tämä on perusasiaa. Ilman uskoa, ei ole pelastusta. Kristuksen tarjoamaa pelastusta sanotaan eläväksi vedeksi ja häntä itseään elämänveden lähteeksi. ”*Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.*” (Ilm. 22:17).

Jo edellä todettiin että Jumala vetoaa myös meidän tahtoomme. Näin on todettu monissa Raamatunkohdissa. Mutta pelkkä tahtominen ei toki yksin riitä. Mutta kun Jumala vaikuttaa sen, se on yhdessä uskon kanssa käsi jonka ojennamme Jeesusta kohti. ”*Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa*” (Fil. 2:13). Juutalaisista Jeesus sanoo vuorostaan: ”*...Mutta te ette ole tahtoneet*” (Matt. 23:37).

”*Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana*” (Room. 10:17). ”*Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.*” (Ef. 1:13,14). Usko syntyy kun kuulemme aitoa ja tervettä evankeliumia ja otamme sen myös vastaan. Kun otamme vastaan Kristuksen lunastusteon ristillä, eli kuulemamme evankeliumin, synnymme uudesti ylhäältä. Meistä tulee uusia luomuksia Kristuksessa. Meidät on liitetty nyt häneen kasteen ja uskon kautta. Hän asuu meissä kun

uskomme häneen. Meistä tulee tuolloin hengellisiä ihmisiä. ”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor. 5:17).

Monet näistä asioista voivat vaikuttaa vaikeaselkoisilta. Sitähän ne ovat. Mutta jos pyydämme Pyhää Henkeä oppaaksemme, pääsemme täyteen selvyteen kaikissa Hengen asioissa.

Tärkeintä on että suostumme sovintoon Jumalan kanssa. Otamme siinä vastaan sen lahjan joka on ollut odottamassa jo meitä ennen maailman luomista. Kuultu Jumalan sana on se voima joka meistä tekee Jumalan lapsia. Olemme silloin pelastettuja ja lopullinen pelastus on nyt lähellä meitä. ”...sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.” (Room. 13:11).

Tulla uskoon, uudestisyntyä, tulla vanhurskaiksi, saada syntinsä anteeksi, siirtyä kuolemasta elämään, tulla pelastuksesta osalliseksi, ovat saman tapahtuman eri puolia.

Kun olemme ottaneet totuudessa vastaan Kristuksen, ja olemme tulleet Jumalan lapsiksi, saamme Pyhän Hengen vakuudeksi sisimpäämme. ”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.” (Room. 8:16). Tätä todistusta ja vakuutusta on sanottu joskus, aivan oikein, passiksi taivaaseen.

Jumalan lapseksi tultuamme alkaa matkamme kohti oikeaa isänmaatamme. Sitä sanotaan pyhitykseksi. Siitä on puhuttava erikseen, ettei sotkettaisi kahta asiaa keskenään, eli miten tullaan Jumalan lapsiksi ja sitten toisaalta miten meidän tulee elää Jumalan lapsina.

Näillä luennoilla on puhuttu myös pyhityksestä monin tavoin. Löydät näiltäkin luennoilta kaiken sen mitä tarvitset syntyäksesi Jumalan lapseksi ja siinä asemassa elääksesi. Kun olemme tulleet elämän tielle, matka hänen lapsenaan alkaa kohti taivaan kotia. Mutta ennen kaikkea Raamattu, Jumalan sana, on se johon voi luottaa aina, kaikki muu on vain sananselitystä. Siksi luennoissani on paljon lainauksia Raamatusta. Kaikki kerrottu tulee aina todistaa Raamatun sanalla.

Kotimatka on myös vaaroja täynnä sillä pimeyden ruhtinas ei halua meidän pääsevän koko totuuteen pelastuksemme asiassa. Hän virittelee ansoja ja näyttää muita erilaisia teitä. Mutta koska hän on valheen isä, emme saa kuunnella tätä pimeyden valtaa.

Myös tämän ajan Jumalasta luopunut ihmiskunta, eli ”maailma”, pyrkii saattamaan meitä takaisin orjuuteen ja epäuskoon, noiden ihmisten turmeltuneisuuteen.

Ole siunattu sinä, joka tahdot toteuttaa Jumalan tahdon elämässäsi. Hänen tahtonsa on iankaikkinen elämä Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Aamen.